

Dosarul nr.1r -943/2024 (1-23137518-02-1a-10092024)
Judecător: Tamara Mereuță

DECIZIE
În numele Legii

30 iulie 2025

mun.Chișinău

Colegiul penal al Curții de Apel Centru

Avînd în componența sa:

Președintele completului, judecător:

Oxana Robu

Judecători:

Olga Cojocaru și Vladislav Schibin

A examinat în ordine de recurs, *fără prezența părților*, recursul declarat de inculpatul Topal Ivan împotriva sentinței Judecătorei Hîncești (sediul Central) din 22.07.2024 în cauza penală de învinuire a lui **Topal Ivan ******* în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 325 alin.(1) Cod Penal al RM,

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 25.09.2023 – 22.07.2024;

Instanța de recurs: 10.09.2024 – 30.07.2025.

Procedura de înștiințare a fost legal executată.

Asupra cererii de recurs declarate de inculpatul Topal Ivan împotriva sentinței Judecătorei Hîncești (sediul Central) din 22.07.2024, în baza materialelor din dosar și a argumentelor prezentate, Colegiul penal -

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătorei Hîncești (sediul Central) din 22.07.2024, Topal Ivan ***** (născut la *****, IDNP ***** originar și domiciliat în *****, mun. Comrat, s. *****, str. *****, 6, nesupus militar, studii superioare, celibatar, fără persoane la întreținere, la evidența medicului narcolog sau psihiatru nu se află, găgăuz, cetățean al Republicii Moldova, fără antecedente penale) a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.325 alin.(1) Cod penal, și cu aplicarea art. 80¹ alin.(1) Cod de procedură penală, i s-a stabilit pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 2 (doi) ani cu executarea acesteia în penitenciar de tip semiînchis, cu amendă în mărime de 2000 unități convenționale, echivalentul a 100 000 (una sută mii) lei.

În baza art. 90 CP, s-a suspendat condiționat executarea pedepsei cu închisoare stabilită lui Topal Ivan pe o perioadă de probațiune de 2 (doi) ani, și nu va fi executată, dacă, în perioada de probațiune, condamnatul nu va săvârși o nouă infracțiune și, prin respectarea condițiilor probațiunii va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat.

În ordinea art. 90 alin. (6) Cod penal, a fost obligat condamnatul Topal Ivan să nu-și schimbe domiciliul și/sau reședința fără consimțământul organului competent.

Corpul delict: 1 (una) bancnota cu nominalul de 50 euro, cu seria și numărul: *****, anul de emisie 2017, sigilată în pachetul nr. 1 - după intrarea sentinței în vigoare se confiscă și se transmite cu titlu gratuit în folosința statului.

S-a încasat din contul inculpatului Topal Ivan în beneficiul statului cheltuielile judiciare în mărime de 2100 (două mii una sută) lei.

2. Pentru a se pronunța în cauza dată în sensul enunțat, instanța de fond a constatat că, inculpatul Topal Ivan la 10 mai 2023, aproximativ ora 09.50, conducând automobilul „Ford Mondeo” cu numărul de înmatriculare eliberat în unitățile administrativ-teritoriale din stînga Nistrului „****”, pe traseul R-3, în raza s. Bozieni, r. Hîncești, a fost stopat de către subofițerii superiori al Serviciului Patrulare Ialoveni, Hîncești al Secției Patrulare „Centru” a Direcției Patrulare „Centru” a Inspectoratului Național de Securitate Publică al Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne, Gabură Vasile Mihail și Agaci Mihai Victor, persoane publice în conformitate cu prevederile art. 123 alin.(2) Cod penal, având în virtutea funcției deținute permanent drepturi și obligații în vederea exercitării funcțiilor autorității publice, abilitate potrivit prevederilor art. 18-23 al Legii nr. 320 din 27.12.2012 cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului, cu atribuțiile de a constata contravenții și a aplica sancțiuni contravenționale potrivit legii; de a supraveghea și controla circulația pe drumurile publice; care se aflau în exercițiul atribuțiilor de serviciu cu automobilul de serviciu „Skoda Octavia” cu numărul de înmatriculare „MAI 9945”, și care i-au solicitat să prezinte la control actele de identitate, inclusiv actele de însoțire a mijlocului de transport.

Urmare a acestor acțiuni, Topal Ivan *****, știind cu certitudine că are domiciliul în altă localitate decît localitățile din stînga Nistrului, motiv din care urmează a fi înlăturat de la conducerea vehiculului, în conformitate cu prevederile art. 438 alin. (1) lit. d) Cod contravențional, fiindu-i adus la cunoștință acest fapt, cât și faptul că urmează să fie sancționat contravențional în baza art. 231¹ Cod contravențional, acționând cu intenție directă, în scopul determinării subofițerilor superiori Gabură Vasile Mihail și Agaci Mihai Victor să nu documenteze cazul, să nu-l înlăture de la conducerea vehiculului și să nu-l sancționeze contravențional, conform obligațiilor de serviciu, le-a dat subofițerilor superiori Gabură Vasile Mihail și Agaci Mihai Victor suma de 50 Euro, mijloacele financiare punându-le pe scaunul șoferului automobilului de serviciu al poliției, care avea portiera deschisă.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate Topal Ivan a comis infracțiunea prevăzută de art. 325 alin. (1) Cod penal, după indicii calificativi: - *coruperea activă , oferirea și darea, personal, unei persoane publice de bunuri sub orice formă .*

3.Împotriva sentinței, la 29.08.2024, a declarat recurs inculpatul Topal Ivan prin care solicită, admiterea recursului, casarea sentinței Judecătoriei Hîncești, sediul central din 22.07.2024, cu stabilirea unei pedepse ținând cont de prevederile art. 79 Cod penal.

3.1.În susținerea recursului declarat a invocat următoarele aspecte:

- nu esre de acord cu pedeapsa stabilită de prima instanță, considerând-o prea aspră, deoarece instanța de fond nu a ținut cont de căința sinceră a acestuia în comiterea infracțiunii;

- în cadrul urmăririi penale a contribuit activ la descoperirea infracțiunii, este caracterizat pozitiv la locul de trai, promite că pe viitor nu va mai comite alte infracțiuni.

4. Examinând sentința atacată prin prisma motivelor de recurs formulate, consultând poziția expusă în formă scrisă a părților, cercetând materialele cauzei penale, Colegiul penal al Curții de Apel Centru consideră necesar de a admite recursul declarat, casează parțial sentința, Judecătoriei Hîncești, sediul Central din 22.07.2024, inclusiv din oficiu în baza art.441 alin.(2) CPP al RM, cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, reieșind din următoarele considerațiuni.

În conformitate cu art. 437 alin. (1), pct. 14) Cod de Procedură Penală, (1) Pot fi atacate cu recurs: 14) sentințele pronunțate în procedura pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Potrivit prevederilor art. 441 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza în limitele temeiurilor prevăzute în art.444, însă ea este obligată ca, în afara temeiurilor invocate și cererilor formulate de recurent, să examineze întreaga cauză sub toate aspectele, dar fără a agrava situația părții în favoarea căreia s-a declarat recurs.

Conform art. 448, al. (1), (2) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza materialului din dosarul cauzei și a oricăror documente noi prezentate în instanța de recurs. Instanța de recurs este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în recurs.

Conform art. 449 alin. (1), pct. 2), lit. b), d) Codul de procedură penală, *judecând recursul, instanța adoptă una din următoarele decizii: admite recursul, casând hotărârea, parțial sau integral, și ia una din următoarele soluții: dispune rejudecarea cauzei de către instanța de fond în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.*

5. În cadrul ședinței de judecată în instanța de fond, până la începerea cercetării judecătorești, inculpatul Topal Ivan a declarat că, îi sunt cunoscute probele administrate în cadrul urmăririi penale, recunoaște vinovăția în comiterea infracțiunii imputate și nu dorește administrarea altor probe. În acest sens, în conformitate cu art.364/1 din Codul de procedură penală și art.80¹ Cod penal, a depus o cerere prin care a solicitat examinarea cauzei în baza probelor administrate, în cadrul urmăririi penale; *(f.d. 140)*

Prin încheierea protocolară instanța de fond a admis declarația inculpatului Topal Ivan și a dispus judecarea cauzei penale în baza probelor administrate la faza de urmărire penală în temeiul art. 364¹ Cod de Procedură Penală. *(f.d. 141 verso)*

Inculpatul Topal Ivan, fiind audiat sub jurământ potrivit regulilor de audiere a martorului, vina în comiterea infracțiunii reținute în sarcina sa a recunoscut-o integral și a declarat că, la 10 mai 2023 se deplasa spre Chișinău cu automobilul de model Ford Mondeo n/î C 28 AT. A fost stopat de poliția și i-au cerut actele la control. Nu a încălcat nimic, pur și simplu a fost stopat. A prezentat actele, colaboratorul de poliție i-a spus că adeverința nu este bună. Ultimul vorbea rău și nu se înțelegeau. O perioadă de timp s-au contrat și nu înțelegea în ce este învinuit. A fost stopat deoarece nu deține viză de reședință. Precizează, că deține viză în Tiraspol însă polițistul i-a reproșat că nu-i bună adeverința. Astfel, s-a pierdut, s-au contrat și l-a întrebat poate se înțeleg. A scos 100 lei la care ei au început să ridă că amenda este mai mare însă el a scos așa puțin. Colaboratorul de poliție a început să scrie procesul, s-a pierdut și a scos 50 euro. A dat 50 euro pentru ca să nu-i fie perfectat proces verbal. Polițistul a sunat la poliție ca să-i fie luată mașina la parcare. Susține, că nu cunoștea că este infracțiune și va purta răspundere. Suma de 50 euro i-a lăsat pe scaunul de la poliție. A fost pedepsit contravențional și a achitat amenda în baza art. 231 CC. Anterior nu a fost pedepsit nici penal și nici contravențional. Dacă cunoștea atunci nu era să transmită bani. Când a scos 100 lei nu i-a fost explicat că va fi pedepsit. Oficial este angajat la Administrația culturală unde primește un salariu de 6000 lei. Regretă cele comise. *(f.d.143)*

Din conținutul sentinței contestate rezultă că, instanța de judecată a conchis că, probele administrate în faza de urmărire penală și care au fost recunoscute și acceptate de către inculpat, confirmă circumstanțele de fapt recunoscute de către acesta, fiind suficiente pentru a dovedi incontestabil că fapta există, aceasta constituie infracțiune și a fost săvârșită de inculpat, acțiunile *inculpatului Topal Ivan* fiind încadrate în baza art. 325 alin.(1) Cod penal, după indicii calificativi - *coruperea activă , oferirea și darea, personal, unei persoane publice de bunuri sub orice formă .*

6. Instanța de recurs a reținut că, legalitatea și temeinicia sentinței Judecătoreiei Hîncești, sediul Central din 22 iulie 2024 este contestată cu recurs de către inculpatul Topal Ivan ***** în ceea ce privește individualizarea pedepsei penale, solicitând stabilirea unei pedepse mai blânde, sub limita minimă, potrivit prevederilor art. 79 Cod penal.

Instanța de recurs notează că, temeiurile pentru recursul împotriva hotărârilor judecătorești pentru care nu este prevăzută calea de atac apelul sunt stabilite exhaustiv conform art. 444 Cod de Procedură Penală și urmăresc scopul reparării erorilor de drept comise de instanțele de fond.

Ținând cont de particularitățile recursului împotriva sentințelor pentru care nu este prevăzută calea de atac apelul, instanța de recurs la judecarea recursului nu poate controla fondul cauzei, ea trebuie să accepte constatarea de fapt stabilită de instanța de fond.

În cauza *Tierce ș.a. versus San Marino, 2000*, Curtea a indicat că instanța de recurs în cazul în care nu este prevăzută calea de atac a apelului, are obligația de a examina o cauză în fapt și în drept și nu poate preceda la o apreciere globală asupra vinovăției sau nevinovăției inculpatului, fără a-l asculta și fără a evalua în mod direct elementele de probă prezentate de părți.

În conformitate cu art. 364¹ alin. (10) Cod de Procedură Penală (în redacția Legii nr. 245 din 31.07.2023 „pentru modificarea unor acte normative (modificarea Codului de procedură penală și a Codului contravențional”, în vigoare din 22.08.2023), ***sentința adoptată în condițiile prezentului articol poate fi atacată cu recurs, invocându-se doar erorile procesuale și măsura de pedeapsă stabilită. Partea vătămată poate ataca cu recurs sentința, invocând doar erorile procesuale.***

Conform art.7 alin.(1) Codul penal, *la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală.*

Conform art.61 alin.(1)-(2) Codul penal, *pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor. Pedepsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea și resocializarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate. Colegiul penal reține că, individualizarea pedepsei este un proces personal – rezultat al propriei convingeri al instanței de judecată, ce nu trebuie conceput ca fiind un proces arbitrar, subiectiv, el implicând obligațiunea instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului necesară și suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale și pedepsei penale.*

7. Conform art.75 alin.(1)-(2) Codul penal, *persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. În cazul alternativelor de pedeapsă prevăzute pentru infracțiunea săvârșită, pedeapsa cu închisoare are un caracter excepțional și se aplică atunci când gravitatea infracțiunii și personalitatea infractorului fac necesară aplicarea pedepsei cu închisoare, iar o altă pedeapsă este insuficientă și nu și-ar atinge scopul. O pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru*

săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei. Caracterul excepțional la aplicarea pedepsei cu închisoare urmează a fi argumentat de către instanța de judecată.

8. La stabilirea pedepsei și mărimea acesteia urmează a ține cont de criteriile de individualizare a pedepsei. Prin criteriile de individualizare a pedepsei se înțeleg cerințele de care instanța de judecată este obligată să se conducă în procesul stabilirii pedepsei și la aplicarea ei persoanei vinovate de săvârșirea infracțiunii. Individualizarea pedepsei constă în obligațiunea instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului necesară și suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale și a pedepsei penale. Pedeapsa este echitabilă, când ea impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor lui, proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor victimei (în cazurile când există), statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiune. Pentru stabilirea unei pedepse echitabile, instanțele de judecată trebuie să studieze multilateral, în deplină măsură și obiectiv, toate circumstanțele și datele care caracterizează atât negativ, cât și pozitiv persoana inculpatului și care au o importanță esențială pentru stabilirea categoriei și mărimii pedepsei.

9. Colegiul penal menționează că, pedeapsa penală este *echitabilă* atunci când este capabilă de a contribui la realizarea scopurilor pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către condamnat, precum și de alte persoane or, practica judiciară demonstrează că, o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit.

Legalitatea pedepsei impune instanței obligația de a stabili pedeapsa în limitele fixate în Partea specială a Codului penal și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a Codului penal.

Individualizarea pedepsei constă în obligația instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului, necesară și suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale și pedepsei penale. Astfel, pedeapsa aplicată inculpatului trebuie să fie capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii penale și pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal și stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

10. Cu toate acestea, deși prin sentința instanței de fond, dincolo de dubii rezonabile s-a constatat comiterea faptei prejudiciabile imputate și prevăzute de art. 325 alin.(1) Cod penal și i s-a aplicat pedeapsa penală, Colegiul penal ajunge la concluzie că, recursul urmează a fi admis din alte motive, prin prisma prevederilor art. 441 alin. (2) CPP, având în vedere efectul devolutiv a recursului, iar sentința instanței de fond urmează a fi casată în partea pedepsei, cu pronunțarea în această parte a unei hotărâri noi privind dispunerea liberării inculpatului de la pedeapsa aplicată, din următoarele considerente.

Conform art. 60 alin.(1) lit. a) Cod penal, persoana se liberează de răspundere penală dacă din ziua săvârșirii infracțiunii a expirat termenul de 2 ani de la săvârșirea unei infracțiuni ușoare.

În conformitate cu art.60 alin.(2) CP, prescripția curge din ziua săvârșirii infracțiunii și până la data rămânerii definitive a hotărârii instanței de judecată.

Potrivit art. 389 alin. (1) Cod de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată.

În conformitate cu art.389 alin.(4) pct.3) CPP, sentința de condamnare se adoptă fără stabilirea pedepsei, cu liberarea de răspundere penală în cazurile prevăzute în art.57 și 58 din Codul penal, cu liberarea de pedeapsă în cazul prevăzut în art.93 din Codul penal sau al expirării termenului de prescripție.

Colegiul penal reține că, prescripția tragerii la răspundere penală reprezintă un tip de liberare de răspundere penală pentru o infracțiune datorită trecerii, în anumite condiții, a unui anumit interval de timp de la data săvârșirii ei. Justificarea prescripției este strâns legată de rațiunea represiunii penale și, de aceea, după trecerea unui timp îndelungat de la săvârșirea infracțiunii, aplicarea devine inefficientă în raport cu scopul pedepsei penale. Prevenția generală nu se mai realizează fiindcă rezonanța socială a faptei scade considerabil, iar infractorul, asupra căruia planează tot timpul amenințarea pedepsei, se poate îndrepta. Concomitent cu expirarea termenului prescripției tragerii la răspundere penală se stinge și dreptul statului de a stabili răspunderea penală și de a aplica pedeapsa prevăzută de lege pentru infracțiunea comisă, stingându-se totodată și obligația infractorului de a mai suporta consecințele săvârșirii infracțiunii (răspunderea penală).

Constatând intervenirea prescripției tragerii la răspundere penală, organul de drept va dispune neînceperea urmăririi penale, încetarea urmăririi penale, iar instanța de judecată va dispune încetarea procesului penal. Verificarea împlinirii termenului de prescripție este anterioară oricărui examen al fondului, dar prescripția poate fi invocată în tot cursul procesului penal, instanța fiind datoră să o constate din oficiu.

În conformitate cu art. 3 alin. (1) Cod de Procedură Penală, în desfășurarea procesului penal se aplică legea care este în vigoare în timpul urmăririi penale sau al judecării cauzei în instanța judecătorească.

Astfel, la individualizarea pedepsei instanța a stabilit gradul prejudiciabil al infracțiunilor incriminate, care la momentul comiterii făcea parte din categoria infracțiunilor grave, însă reieșind din modificările operate la sancțiunea art. 325 alin. (1) Cod penal prin Legea nr. 136 din 06.06. 2024, în vigoare din 07.09.2024, Colegiul penal prin prisma art. 10 Cod penal, umează a interveni în sentința instanței de fond, inclusiv din oficiu, în partea stabilirii pedepsei.

În contextul celor invocate, Colegiul penal pentru a asigura dreptul la un proces echitabil, reiterează că potrivit sancțiunii prevăzute la art. 325 alin. (1) Cod penal, în vigoare la momentul comiterii faptei, pentru coruperea activă, legiuitorul a prevăzut pedeapsa sub formă de închisoare de până la 6 ani, cu amendă în mărime de la 2000 la 4000 unități convenționale.

Urmare, a modificărilor operate prin Legea nr. 136 din 06.06. 2024, în vigoare din 07.09.2024, sancțiunea art. 325 alin. (1) Cod penal, la momentul examinării cauzei în instanța de recurs, prevede pedeapsa cu amendă în mărime de la 500 la 1500 de unități convenționale, ceea ce o atribuie la categoria infracțiunilor ușoare.

Pe aceasta dimensiune, preliminar atribuim valență juridică dispozițiilor normative din art. 325 alin. (1) Cod penal, în vigoare la momentul examinării cauzei în instanța de recurs, întrucât legea penală care înlătură caracterul infracțional al faptei, care ușurează pedeapsa ori, în alt mod, ameliorează situația persoanei ce a comis infracțiunea are efect retroactiv.

Conform prevederilor art.16 alin.(2) Cod penal, infracțiuni ușoare se consideră fapte pentru care legea penală prevede în calitate de pedeapsă maximă pedeapsa închisorii pe un termen de până la 2 ani inclusiv.

Prin urmare, în speță sunt aplicabile prevederile art. 60 alin. (1) lit. a) Cod Penal, în conformitate cu care, persoana se liberează de răspundere penală dacă din ziua săvârșirii infracțiunii a expirat termenul de 2 ani de la săvârșirea unei infracțiuni ușoare.

În acest sens, Colegiul penal reține că inculpatul Topal Ivan a comis infracțiunea prevăzută de art. 325 alin. (1) Cod Penal al RM la data de 10 mai 2023 care este o infracțiune ușoară, iar termenul de atragere la răspundere penală, în condiții generale ar fi expirat la data de 10 mai 2025.

În urma celor menționate supra, se constată că, în prezenta cauza penală termenul de prescripție de tragere la răspundere penală pentru fapta săvârșită la data 10 mai 2023 a expirat la 10 mai 2025.

Reieșind din circumstanțele relatate, raportând normele de drept la circumstanțele cauzei, Colegiul Penal consideră necesar de libera inculpatul Topal Ivan de pedeapsa aplicată prin sentința menționată supra, la intervenirea termenului de prescripție prevăzut de art. 60 alin. (1), lit. a) Cod penal, pentru infracțiunea comisă, care la momentul examinării cauzei în instanța de recurs deja se atribuie a categoria infracțiunilor ușoare, dat fiind faptul că de la momentul comiterii faptei prejudiciabile și până la adoptarea prezentei decizii, au expirat mai mult de 2 ani.

11. Totodată, Colegiul penal reiterează că instanța de fond corect a soluționat soarta corpului delict, astfel că: 1 (una) bancnota cu nominalul de 50 euro, cu seria și numărul: *****, anul de emisie 2017, sigilată în pachetul nr. 1 - după intrarea sentinței în vigoare se confiscă și se transmite cu titlu gratuit în folosința statului.

La fel, instanța de fond justificat a dispus de a încasa din contul inculpatului Topal Ivan în beneficiul statului cheltuielile judiciare în mărime de 2100 (două mii una sută) lei, or acestea au fost susținute ca urmare a efectuării raportului de expertiză judiciară nr. 34/12/1-R-2459 din 07.08.2023 — sumă care este justificată și urmează a fi recuperată de la partea care se face vinovată de comiterea faptei imputate.

Reieșind din circumstanțele mai sus elucidate, Colegiul Penal ajunge la concluzia că recursul declarat de inculpatul Topal Ivan împotriva sentinței Judecătoriei Hîncești (sediul Central) din 22.07.2024 urmează a fi admis, casînd parțial sentința, inclusiv din oficiu în baza art.441 alin.(2) CPP al RM, cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, cu menținerea celorlalte dispoziții ale sentinței.

În conformitate cu art. art. 437 alin.(1), pct.4), 441 alin.(2), 448, 449 alin.(1),pct.2), lit.b), 472 CPP al RM, Colegiul penal al Curții de Apel Centru -

D E C I D E:

Recursul declarat de inculpatul Topal Ivan împotriva sentinței Judecătoriei Hîncești (sediul Central) din 22.07.2024, se admite, casînd sentința parțial, rejudecă cauza cu adoptarea unei noi hotărîri după cum urmează:

Topal Ivan ***** recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 325 alin.(1) Cod Penal al RM se liberează de pedeapsă penală în legătură cu expirarea termenului de atragere la răspundere penală în temeiul art.60 alin.(1), lit.a) Cod Penal al RM.

În rest, dispozițiile sentinței Judecătoriei Hîncești (sediul Central) din 22.07.2024 se mențin.

Decizia este irevocabilă

Președintele completului, judecător:

Oxana Robu

Judecător:

Olga Cojocaru

Judecător:

Vladislav Schibin

În conformitate cu prevederile alin. 8 art.339 Cod de procedură penală, dacă unul dintre judecătorii completului de judecată nu are posibilitatea de a semna hotărîrea, în locul lui semnează președintele ședinței, iar dacă și acesta este în imposibilitate de a semna, în locul lui semnează președintele instanței. În toate cazurile, în hotărîre se menționează cauza imposibilității de a semna.

Prin hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii din 20 iunie 2025, a fost aprobat raportul de nepromovare a evaluării externe de către judecătorul Oxana Robu.

Potrivit art.18 alin.(5) din Legea privind evaluarea externă a judecătorilor și procurorilor și modificarea unor acte normative, hotărârea consiliului respectiv cu privire la nepromovarea evaluării are ca efect eliberarea din funcție a judecătorului sau, după caz, a procurorului.

Totodată potrivit art.19 alin.(3) din legea supra indicată depunerea contestației suspendă executarea hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii sau, după caz, a Consiliului Superior al Procurorilor. În perioada examinării contestației, judecătorul vizat nu poate emite acte judecătorești de dispoziție, iar procurorul vizat nu poate emite acte procesuale pentru realizarea atribuțiilor prevăzute la art. 52 alin. (1) pct. 22), 23), 25) și la art. 53¹ alin. (2) lit. c)–d) și h) din Codul de procedură penală nr. 122/2003.

Din considerentele expuse, în locul președintelui completului, judecătorul Robu Oxana, semnează vicepreședintele interimar al Curții de Apel Centru, Spoială Alexandru.

***Vicepreședintele interimar al
Curții de Apel Centru***

Spoială Alexandru